

Fénykör

Baán Tibor

Könyvjelző

– Gyurkovics Tibor emlékének –

Hova tűntek a boldogok,
A halhatatlan szépek?
Szél fúj, de mintha föld alól.
Biciklicsengő csönget.

Csönget, de lám, a levegő
A hangokat felissza
És nem jut el a házakig
A biciklin vitt nóta.

A tér: a merev pusztaság,
Mint évszaktalan álom
Árnyékot vet, kizöldül
És nem tudja, hogy látom.

Folytatás

*„Fénykép az agyban – aztán meghalunk”
Gyurkovics Tibor*

Kívántam, hogy a diadal
kiszínezza az arcát,
felgyűjtsa emlékeit,
mint fából épült pajtát.

Hogy kihegyezze magát végre
és elszántan előre,
mint aki tudja, merre van
a vesztes csata vége.

A holdsütés: a csiganyál
a téren összevissza
keresgéli a folytatást
és nyikorog a hinta.

Kívántam: fejtse meg magát
s mint bélyeget ragassza
arcát a gyászkeretes
tegnap borítékaira.

De mit tehet tehetetlen
a kéz – a kezek körme,
ha a porond, mint szörnyeteg
bezárja örök körbe?!